

ODLUKA O PRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 19. jun 2019. god.

Slučaj br. 2016-14

Milan Ađančić

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je na zasedanju 19. juna 2019. godine u sledećem sastavu:

G. Guénaél METTRAUX, predsedavajući član
Gđa. Anna BEDNAREK, član

Uz asistenciju:
G. Ronald Hooghiemstra, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2019. godine,

Nakon razmatranja, odlučuje sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba u ovom slučaju je registrovana 30. juna 2016. godine.
2. Pismom dana 01. jula 2016. godine, komisija je obavestila Misiju da je ovaj slučaj registrovan.
3. Dana 28. juna 2017. godine, komisija je zatražila od ovog i ostalih žalilaca da dostave dodatne informacije u vezi njihovih žalbi. Podnosioci žalbe su prvobitno odgovorili preko svog predstavnika da nemaju dodatne informacije u vezi sa tim slučajevima.
4. Dana 20. septembra i 17. oktobra 2017. godine, komisija je poslala još dva zahteva za dodatne informacije prethodno spomenutom predstavniku.
5. Dana 20. oktobra 2017. godine, komisija je primila odgovor od spomenutog predstavnika žalilaca koji je dostavio dodatne informacije u vezi dva slučaja, uključujući i ovaj slučaj.

6. Dana 08. decembra 2017. godine, komisija je prosledila Izjavu sa činjenicama i pitanjima Šefici Misije (čitaj: ŠM), EULEX-a na Kosovu, pozivajući je da podnese svoje odgovore i zapažanja pisanim putem o pritužbama ne kasnije od 26. januara 2018. godine.
7. Pismom 19. januara 2019. godine, od Misije je još jednom zatraženo da dostavi odgovore na pitanja koja su upućena do 16. februara 2019. godine.
8. Zapažanja ŠM su primljena 12. marta 2019. godine nakon čega su ista prosleđena žalioocu radi dobijanja naknadnih zapažanja. Činjenice i okolnosti relevantne za ovaj slučaj su generalno slične po prirodi i blisko povezane sa onim relevantnim za slučaj 2016-09 (Miroslav Trifunović).
9. Dana 15. marta 2019. godine, pismo od ŠM je prosleđeno žalioocu informisanja radi, a u isto vreme žalioocu je dat rok do 15. aprila 2019. godine da podnese bilo koje dodatne komentare kao odgovor na to pismo.
10. Žalilac nije iskoristio datu mogućnost da podnese dodatne komentare.

II. SASTAV KOMISIJE

11. Nakon ostavke jednog od stalnih članova, Komisija će zasedati povodom ovog pitanja sa samo dva člana u skladu sa pravilima 11. i 14. Pravilnika o radu Komisije.

III. ČINJENICE

12. Činjenice predstavljene od strane žaliooca mogu se ukratko opisati kao što sledi.
13. Dana 22. juna 1998. godine, Dušan Ađančić, otac podnosioca žalbe, Milana Ađančića, kidnapovan je na putu ka poslu u blizini kopa Belačevac, Opština Fushë Kosovë/Kosovo Polje. Tog dana, nestao je pod nepoznatim okolnostima i nikada više nije viđen.
14. Podnosilac žalbe i njegova porodica obavestili su Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije, MKCK u Srbiji kao i UNMIK i, naknadno, EULEX na Kosovu.

IV. ŽALBA I STAV ŽALIOCA

15. Žalioci se pozivaju na konkretno dva osnovna prava koja se odražavaju u sledećim odredbama: član 2. Evropske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (Konvencija) pod njenim proceduralnim načelom, koja garantuje osnovno pravo pojedinca na život i predviđa obavezu da se ispitaju slučajevi smrti pod sumnjivim okolnostima; član 3. Konvencije, koji garantuje pravo pojedinca da ne bude podvrgnut mučenju ili nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.
16. Pored ovih odredbi, Komisija je odlučila *proprio motu* da takođe prosledi i ispita slučaj shodno člana 8. i 13. Konvencije. Ista osnovna ljudska prava su garantovana određenim brojem drugih međunarodnih sporazuma, uključujući i Međunarodnu povelju o civilnim i političkim pravima.
17. Ova prava čine deo ključnog seta osnovnih ljudskih prava koja su garantovana svima kao stvar uobičajenog međunarodnog prava.

18. Imajući u vidu blisku porodičnu povezanost između primarne žrtve – Dušana Ađančića - i podnosioca žalbe – Milana Ađančića - Komisija konstatuje da se žalilac može smatrati kao sekundarna žrtva navodnih povreda prava i da je, kao takav, potencijalna žrtva shodno pravila 25(1) Pravidnika o radu komisije.

V. PODNESCI OD STRANE STRANAKA

Žalilac

19. Kao što je gore prikazano, žalilac tvrdi da je, tokom sprovođenja svog izvršnog mandata, EULEX na Kosovu trebalo da ispita nestanak njegovog oca ali to nisu učinili stoga su prekršili osnovna prava kako njegova tako i njegovog oca.

Šefica Misije („ŠM“)

20. U svom pismu od 12. marta 2019. godine, ŠM navela je da je kao deo transfera predmeta od UNMIK-a EULEX-u na Kosovu, određen broj dokumenata policije UNMIK-a koji se odnose na nestanak devetoro muškaraca zaposlenih na kopu Bellaqevc/Belaćevac dana 22. juna 1998. godine, uključujući i Dušana Ađančića preneti EULEX-u Kosovo. Ovi nestanci su registrovani od strane UNMIK-a pod tri broja predmeta: broj slučaja dat od strane UNMIK Policije, Jedinice za nestala lica (JNL), koji se odnosi na nestanak devet osoba, broj slučaja od strane drugog ogranka UNMIK policije, Centralna Kriminalistička Jedinica (CKJ) koji se odnosi na osam osoba, i broj slučaja od UNMIK policije stanice u Leposaviću koji se odnosi na devet osoba. Prema informacijama dobijenim od spisa JNL-a, kompletan predmetni spis je prenet šefu CKJ-a radi dalje istrage u februaru 2000. godine; ŠM napominje da izgleda da dokumenti iz dva predmetna spisa nisu spojeni.
21. ŠM dalje nagoveštava da su dokumenti iz predmetnih spisa prikupljeni od strane JNL-a i UNMIK policije stanice u Leposaviću predati kadru EULEX-a Kosovo koji radi u sada zvanom Institutu za Sudsku Medicinu ISM (prethodno zvano Odeljenje za sudsku medicinu). Dokumenti koji su bili u predmetnom spisu prikupljenom od strane CKJ-a zajedno sa nekim ali ne svim dokumentima iz predmetnog spisa JNL predati su JIRZ (JIRZ) EULEX Kosovo.
22. Nenavedenog datuma, predmetni spis CKJ UNMIK-a predat je JIRZ EULEX-a na Kosovu kao zatvorena istraga ratnih zločina i sadržaj istog je pregledan na početku mandata Misije 2009. godine od strane JIRZ i od strane tužioca EULEX-a Kosovo u STRK-u. Naknadno je predmetnom spisu dodeljen broj STRK-a.
23. Informacija sadržana u spisima predatim od strane UNMIK-a nagoveštava da je nestanak g. Ađančića prijavljen srpskim organima vlasti, Međunarodnom Komitetu crvenog krsta (MKCK) i UNMIK-u. Predmet takođe sadrži izjavu koja datira od 24. jula 2001. Godine koju je dao otac Dušana Ađančića ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije.
24. Prema ŠM, predmetni spis JNL-a vezan za ovaj slučaj „čini se da je predat samo kadru EULEX-a na Kosovu u Institutu za sudsku medicinu. Trenutno nema indikacija da je JIRZ EULEX-a na Kosovu primila ovaj predmetni spis.“
25. Dana 28. januara 2008. godine, predstavnici UNMIK-a razgovarali su sa žaliocem, Milanom Ađančićem.

26. ŠM napominje da je bilo očigledno da su dosijei dobijeni od UNMIK-a bili nepotpuni i da u mnogim slučajevima nisu bili pravilno organizovani. ŠM takođe ukazuje na činjenicu da je UNMIK ponekad organizovao i imenovao dosjee nejasno i kontradiktorno i da je isti slučaj ponekad zabeležen pod nekoliko dosijea, umesto da se kombinuje u jedan istražni dosije. Kao rezultat toga, pregled ovih dosijea od strane Misije se pokazao kao veliki izazov, koji je bio ometen raznim izazovima, uključujući nedostatak sistema za upravljanje predmetima, visoki broj smene zaposlenih i rekonfiguracije u JIRZ-u u 2014. godini „Što je rezultiralo brisanjem njenog obaveštajnog i istraživačkog kapaciteta“.
27. Čini se da sadržaj policijskih predmeta „ratnih zločina“ kao i predmeta „nestalih lica“ nisu upoređeni ili spojeni od strane Misije odmah nakon primopredaje od UNMIK-a.
28. ŠM takođe ističe da UNMIK-ovi spisi ne otkrivaju ili sugerišu da je UNMIK sproveo bilo kakve značajnu istražne korake u ovom slučaju.
29. ŠM takođe kaže da je, s obzirom na ograničene resurse koji su bili na raspolaganju Misiji u to vreme, EULEX-ova JIRZ davala prioritet pregledu takozvanih „predmeta ratnih zločina“ nad predmetima „nestalih osoba“. Naponi da se sve informacije koje su na raspolaganju različitim jedinicama EULEX-a na Kosovu uključe u ZyLAB počeli su tek 2017. godine i nisu mogli biti završeni pre predaje kosovskim institucijama u junu 2018. godine.
30. U januaru 2009. godine, JIRZ Misije EULEX Kosovo prosledila je spis predmeta CKJ UNMIK-a, koji pripadaju žalocima o kojima se ovde radi, tužiocu iz Misije EULEX na Kosovu u STRK radi pregleda i procene. Imena dve osobe su spomenuta kao „osumnjičeni“ u izveštaju analize iz 2007. godine; isti dokument ukazuje da nije bilo dokaza kako bi potkrepili navode protiv te dve osobe. Predmetni spis je takođe sadržao ograničen broj dokumenata, uključujući krivične izjave u „Kancelariji međunarodnog tužioca Okružnog javnog tužioca“ podnete od strane troje rođaka od četiri žrtve, uključujući i g. Ađančića.
31. Dana 20. jula 2009. godine, EULEX-ov tužilac u STRK-u doneo je odluku o odbacivanju policijskog izveštaja UNMIK-ove CKJ. Tužilac je svoj zaključak zasnovao na činjenici da predmetni spis nije sadržao „elemente koji bi doveli do identifikacije mogućeg osumnjičenog i takođe zato što je smatrano neverovatnim da će dalja istraga od strane policije pružiti dovoljno informacija“. Odluka sadrži pet „oštećenih strana“, uključujući i g. Ađančića.
32. ŠM tvrdi da je tužilac EULEX-a Kosovo pregledao samo jedan deo dokumenata predatih od strane UNMIK-a, pošto izgleda da nije bio upoznat sa naknadnim dokumentima koji su predati Institutu za sudsku medicinu.
33. Istog dana, tužilac EULEX-a na Kosovu u STRK-u je izdao obaveštenje o odbacivanju krivične prijave upućene rođacima četvoro od pet oštećenih stranaka spomenutih u presudi, jedan od njih je i g. Ađančić.
34. Što se tiče pravne karakterizacije predmeta, ŠM kaže sledeće. Čini se da je u to vreme smatrano da, dâ bi se slučaj uzeo u obzir kao slučaj „ratnog zločina“, zločin je trebalo da se desi između perioda od februara 1998. i 21. juna 1999. godine kada se smatralo da je postojao oružani sukob na Kosovu. Shodno „zakonu o STRK-u“ i „zakonu o pravnoj nadležnosti“, u periodu 2008-2014, tužioci EULEX-a na Kosovu imali su isključivu nadležnost da krivično gone slučajeve raznih zločina i druge kategorije teških krivičnih dela. U tom pogledu ŠM navodi da:

„Iz pregleda podataka Misije EULEX Kosovo proizilazi da kad god su tužioci Misije EULEX Kosovo naišli na spise predmeta koji su se odnosili na navodna krivična dela (uključujući ubistva i kidnapovanja) koja su se desila nakon 21. juna 1999. godine, oni su sebe smatrali neovlašćenim i prosledili su predmete nadležnim okružnim tužilaštvima. EULEX Kosovo razume da je, prema mišljenju Komisije za razmatranje ljudskih prava, jedan broj ovih predmeta mogao biti istražen od strane STRK-a kao 'ratni zločini' ili 'zločini protiv čovečnosti', pod uslovom da se smatralo da su postojali elementi ovih krivičnih dela. Međutim, Misija mora zaključiti da su, uzevši u obzir ograničene raspoložive resurse i veliki broj zaostalih nerešenih predmeta ratnih zločina, nadležni organi tužilaštva Misije EULEX Kosovo u to vreme smatrali da je prosleđivanje tih predmeta okružnim tužilaštvima bio najbolji pravac postupanja.“

ŠM napominje da su slučajevi prisilnih nestanaka istraženi i krivično gonjeni od strane Misije pod širim okriljem slučajeva „ratnih zločina“.

35. U 2011. i 2012. godini, osoblje Misije EULEX Kosovo u Odeljenju za sudsku medicinu sproveo je iskopavanje na lokaciji za koju se verovalo da su tu pokopana tela devet nestalih radnika rudnika. Iskopavanja nisu dovela ni do kakvih relevantnih nalaza.
36. U julu 2013. godine, Savetodavna komisija za ljudska prava (SKLJP) Ujedinjenih Nacija donela je odluku povodom žalbe podnete od strane članova porodice nekoliko osoba koje su nestale 22. juna 1998. godine, uključujući i g. Ađančića. SKLJP je utvrdila povredu osnovnih prava žrtava koja se pripisuje UNMIK-u i preporučila, između ostalog, UNMIK-u da izvrši pritisak nad EULEX-om na Kosovu i lokalnim organima vlasti da preuzmu sve moguće korake kako bi ispitali stvar. Odluka SKLJP-a je prosleđena Misiji dana 15. novembra 2013. godine.
37. Dana 26. novembra 2013. godine, glavni tužilac EULEX-a pisao je šefu STRK-a (koji je u to vreme bio tužilac EULEX-a) kako bi mu skrenuo pažnju na odluku SKLJP-a i slučajeve o kojima je reč i zatražio da se preuzmu mogući postupci u vezi istih. Međutim, ŠM kaže da EULEX na Kosovu „nije upoznat sa merama koje je šef STRK-a možda odlučio da preuzme povodom tih slučajeva“.
38. Dana 11. juna 2018. godine, tužilac iz Misije EULEX Kosovo u STRK poslao je pismo trojici članova porodica nestalih lica, koji su podneli krivične prijave 'međunarodnom tužiocu u okružnom javnom tužilaštvu', kako bi ih obavestio o Odluci iz 2009. godine o odbacivanju krivične prijave; u pismu se navodi da se ovaj korak preuzima zato što spis predmeta nije sadržao dokaze da su oni prethodno obavesteni o odluci o odbacivanju krivične prijave. Kako bi obezbedio dostavljanje pisama oštećenim stranama u Srbiji, glavni tužilac Misije EULEX Kosovo u STRK je 12. juna 2018. godine podneo zamolnicu za uzajamnu pravnu pomoć srpskim vlastima, preko Odeljenja za međunarodnu pravnu saradnju Ministarstva Pravde Kosova.
39. ŠM navodi da nije u mogućnosti da utvrdi da li su se članovi porodice nestalih ikada obratili JIRZ EULEX-a na Kosovu ili tužiocima EULEX-a. ŠM takođe primećuje da je spis CKJ UNMIK-a predat JIRZ EULEX-a na Kosovu, dok Misija ne zna zašto je dosije JNL UNMIK-a predat samo kadru Instituta za sudsku medicinu EULEX-a na Kosovu. ŠM zaključuje:

„Stoga, iako se može reći da je Misija EULEX Kosovo nakon prijema spisa od UNMIK-a 2008-2009. godine imala saznanja o nestanku g. Ađančića, njeni policijski i tužilački organi su dobili saznanja jedino o informacijama sadržanim u spisu CKJ/JRZ i nisu imali saznanja da su postojale dodatne informacije u

jednom drugom spisu, koji je predat osoblju Misije EULEX Kosovo u Institutu za sudsku medicinu.“

40. Dana 05. novembra 2018. godine, predmetni spis STRK-a je prebačen od strane Misije kosovskim institucijama. Prateće pismo ukazuje da je slučaj 'odbačen' od strane EULEX-a u julu 2009. godine ali su kosovske vlasti takođe pozvane da sprovedu svoju sopstvenu procenu pitanja kako bi potvrdili „da li još uvek poseduju bilo koji dodatni materijal koji pripada ovom predmetu“.
41. Misija nije upoznata o bilo kojim tekućim istragama povodom ovog slučaja od strane kosovskih vlasti.
42. Uzimajući u obzir praksu rada Komisije, ŠM ne dovodi u pitanje prihvatljivost ovog slučaja.

VI. PROCENA OD STRANE KOMISIJE

Mandat Komisije (Pravilo 25., paragraf 1, Pravilnika o radu) i nadležnost ratione materiae

43. Kao što je gore navedeno, ŠM ne osporava prihvatljivost ovog slučaja.
44. Razmotrivši relevantne zahteve prihvatljivosti, Komisija je zadovoljna da je slučaj zaista prihvatljiv.
45. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.
46. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravilnika o radu Komisije.
47. Shodno pravilu 25. paragraf 1. iz Pravilnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata u sektoru pravosuđa, policije i carine.
48. Komisija je već konstatovala da su postupci EULEX-ovih tužilaca i policije deo izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu a samim tim spadaju unutar sfere mandata Komisije (vidi, npr., *K do T protiv EULEX-a*, 2013-05 do 2013-14, 21. april 2015. god., par. 43; *Krlić protiv EULEX-a*, br. 2012-21, od 26. avgusta 2014. god., § 23; *Y protiv EULEX-a*, br. 2011-28, od 15. novembra 2012. god., § 35). Ovo je slučaj pozitivnih postupaka ili krivih propusta.
49. Takođe treba naglasiti u ovu svrhu da su prava koja su izneta u ovoj žalbi među najvažnijim od svih osnovnih prava. Ona dopiru do same sredine interesa navodnih žrtava i moraju biti garantovana u svim okolnostima. Praksa „prisilnog nestanka“ predstavlja ozbiljno kršenje ovih prava. Ovo se, između ostalog, ogleda u činjenici da je praksa „prisilnog nestanka“ sada uzeta u obzir i okarakterisana kao zločin protiv čovečnosti, konkretno, u Statutu Međunarodnog Suda za Zločine (Statut Rima, član

7(1)(i)) i u Zakonu Specijalizovanih Veća i Specijalizovanog Tužilaštva Kosova (Zakon br. 05/L-053) (član 13(1)(i)).

50. Komisija je uverena da događaji koji su se ispitivali spadaju *ratione materiae* unutar skupa odgovornosti Misije, konkretno ali ne samo kroz mandat njihovih tužilaca i Instituta za sudsku medicinu. U tom pogledu Komisija konstatuje da je predmetni spis u stvari bio predmet pregleda od strane EULEX-a na Kosovu.
51. Implikacije izmena u mandatu Misije nakon zaključenja izvršnog mandata Misije u junu 2018. godine i njihove posledice u svrhu ovog slučaja će biti rešene, kada je to neophodno, u njihovoj odluci o osnovanosti. Stranke su pozvane da iznesu to pitanje ukoliko žele da podnesu dalje podneske u vezi osnovanosti ovog pitanja.

Nadležnost u pogledu ratione temporis

52. Štaviše, Komisija konstatuje da je žalilac preduzeo niz koraka kako bi se pobrinuo za to da se pitanje istraži od strane onih koje on smatra nadležnim da to učine. Čini se da nije zvanično razuveren od strane bilo koga od ovih organa vlasti da nisu kompetentni ili da neće pogledati njegov zahtev. Nadležnost komisije u pogledu *ratione temporis* nije dovedena u pitanje od strane ŠM stoga je Komisija zadovoljna da je ovaj uslov ispunjen i da je podnosilac žalbe ispunio propisani rok od 6-meseci unutar kog treba podneti žalbu.
53. Komisija konstatuje da, *ratione temporis*, jeste nadležna da uzme u razmatranje postupke Misije do 14. juna 2018. godine. Nakon tog datuma, misija nije imala nikakvih izvršnih odgovornosti nad tim slučajem. Ipak, aktivnosti sprovedene nakon tog datuma mogu biti relevantne u proceni stepena do kog je misija ispunila svoje obaveze prema ljudskim pravima. Prema tome, Komisija poziva Misiju da u svojim podnescima navede bilo koje napore preduzete od strane Misije u osiguranju da je ovaj slučaj istražen (ukoliko ih je i bilo), uključujući i nakon navedenog datuma ili bilo koji drugi korak preduzet a koji Misija smatra relevantnim za ispunjavanje svojih obaveza prema ljudskim pravima.

Nadležnost u pogledu ratione personae

54. ŠM ne osporava nadležnosti komisije u pogledu *ratione personae* i komisija je zaista zadovoljna da je kompetentna i u tom pogledu.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

PROGLAŠAVA PRIHVATLJIVOM bez prejudiciranja osnovanosti pitanja, pritužbe u pogledu navodnih kršenja članova 2, 3, 8 i 13 Evropske Konvencije za Ljudska Prava;

TRAŽI OD STRANAKA da odgovore na sledeća pitanja:

I. ZA ŠEFICU MISIJE:

- i. Da li su predmetni spisi koji se odnose na ovaj slučaj u posedu Instituta za sudsku medicinu ikada podeljeni sa EULEX-ovim tužiocima? Ukoliko nisu, koji je razlog?

- ii. Koje korake (ako ih je i bilo) je preduzela Misija kako bi osigurala koordinaciju između različitih organa za centralizaciju i razmenu informacija koje se odnose na tekuću istragu teških krivičnih dela, uključujući slučajeve „prisilnih nestanaka“?
- iii. Da li je Misija nadležna da nadgleda ovaj slučaj bez da lokalni organi vlasti pokrenu istragu o tome? Ukoliko nije, šta je u moći misije da uradi ukoliko, prema njihovom mišljenju, lokalne vlasti ne ispune svoje – proceduralne – obaveze prema članu 2. ili 3. Konvencije?
- iv. Molimo dostavite kopiju pisma od 11. juna 2018. godine. Da li je Misija sprovedla sličan postupak u svakom slučaju kako bi osigurala da rođaci nestalih lica budu obavešteni o odbacivanju slučaja gde se to dogodilo tokom mandata EULEX-a ili je ovo postupak poseban za ovaj slučaj?
- v. U svojim podnescima, Misija je naznačila da je „bilo malo verovatno da će daljnja istraga od strane policije pružiti dovoljno informacija“ (vidi gore, stav 31). Koji su faktori ili razmatranja doveli do tog zaključka? Ko je to napravio i kada?
- vi. U svojim podnescima (sažeti u paragrafu 26 gore), Misija ukazuje da je kao rezultat rekonfiguracije JIRZ 2014. godine, obaveštajni i istraživački kapacitet Misije izbrisan. Ko je doneo tu odluku? Na osnovu kojih faktora i razmatranja?

II. ZA ŽALIOCA:

- i. Kakav ste kontakt imali sa Misijom EULEX-a u periodu 2008-2014 u vezi sa ovim slučajem? Konkretno, kakva je bila priroda i obim vaših kontakata sa EULEX-ovim Institutom za sudsku medicinu?
- ii. Molimo vas opišite uticaj ili posledice – finansijske, lične i emotivne – koje je nestanak vašeg rođaka imao na vas.

U ime Komisije,

Guénaél Mettraux
Predsedavajući član

Anna Bednarek
Član